

Rozdział V.

Przepisy o przerachowaniu na walutę polską zobowiązań z tytułu umów ubezpieczeń, zawartych przez zakłady, podlegające nadzorowi Ministra Skarbu.

Art. 33. (1) Wszelkie zobowiązania z umów ubezpieczeń, wyrażonych w walutach zagranicznych bez zastrzeżeń, wymienionych w art. 5, podlegają przerachowaniu na walutę polską według przeciętnego kursu wyplat w miesiącach kwietniu i maju 1934 r., notowanych na giełdzie pieniężnej w Warszawie.

(2) Dla podlegających przerachowaniu zobowiązań, wyrażonych w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, kurs ten ustala się na zł 5,40 za jednego dolara.

Art. 34. Wszelkie zobowiązania z umów ubezpieczeń, opiewające na waluty zagraniczne z zastrzeżeniami, wymienionymi w art. 5, — bez względu na to, czy zastrzeżenia te są ważne w myśl art. 4, — podlegają przerachowaniu na złote w złocie według stosunku zawartości czystego złota w jednostce pieniężnej danej waluty zagranicznej oraz waluty polskiej w dniu 1 lipca 1931 r.

Art. 35. Przerachowanie, przewidziane w art. 33 i 34, następuje z mocy samego prawa na dzień 1 sierpnia 1934 r.

Rozdział VI.

Ustalanie kursu kruszcu złotego.

Art. 36. (1) Za kurs (równowartość) kruszcu złotego w rozumieniu rozporządzenia niniejszego oraz art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) uważa się wartość złota, ogłaszaną przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim.

(2) Minister Skarbu obliczać będzie wartość tę na podstawie cen czystego złota na giełdzie zagranicznej, którą oznaczy rozporządzeniem, oraz na podstawie przeciętnego kursu na giełdzie w Warszawie, — wyplaty na siedzibę powyższej giełdy zagranicznej.

(3) Przepisy art. 6 i 17 stosuje się analogicznie do wierzytelności, wyrażonych w złotych w złocie.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

Art. 37. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 38. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpie-

czanych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 385), ustawa z dnia 18 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 273) i wszystkie przepisy sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

(3) Moc obowiązującą art. 211 i 437 kodeksu zobowiązań zawiesza się.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Kiukowski
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

510.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 1 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej w art. 510, 547 i 670 kodeksu handlowego.

Na podstawie art. 510 § 2, 547 § 2 i 670 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Licytację przeprowadza ten notariusz lub komornik, w którego okręgu urzędowym znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży.

Jeżeli licytację ma przeprowadzić przysięgły makler giełdowy, powinna ona odbyć się na najbliższej giełdzie.

Uprawniony do sprzedaży przez licytację ma prawo sprzedać rzecz za pośrednictwem innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać korzystniejszy wynik.

§ 2. We wniosku o dokonanie licytacji należy wskazać imię, nazwisko (firmę) i adres dłużnika, z jakiego tytułu ma być dokonana sprzedaż oraz określić przedmiot i miejsce sprzedaży.

§ 3. Termin licytacji należy wyznaczyć tak, aby licytacja odbyła się nie później niż piętnastego dnia od daty zgłoszenia wniosku o sprzedaż.

§ 4. Notariusz lub komornik, przeprowadzający licytację, zamieści o niej w miejscowym dzienniku

poczytnym najpóźniej na trzy dni przed licytacją jednorazowe obwieszczenie, w którym wymieni:

- 1) miejsce i czas licytacji;
- 2) rzeczy, które mają być sprzedane;
- 3) miejsce i czas, kiedy można oglądać te rzeczy.

Równocześnie należy umieścić obwieszczenie o licytacji na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się ona odbyć.

Obwieszczenia można zaniechać, jeżeli rzecz jest narażona na zepsucie, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

§ 5. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie, oznaczonym w obwieszczeniu.

Na giełdzie przetarg powinien być przeprowadzony w czasie zebrania giełdowego.

§ 6. Licytacja nie może się odbyć, jeżeli tylko jedna osoba zgłosiła się do przetargu.

§ 7. W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik zastawny, organ przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

§ 8. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 9. Przeprowadzający licytację udzieli przybicia temu, kto zaofiarował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnem wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 10. Nabywca obowiązany jest całą cenę nabycia, jeżeli ona nie przewyższa pięciu tysięcy złotych, uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Jeżeli ceny nie uiści, traci prawa, wynikające z przybicia, i nie może uczestniczyć nadal w licytacji, a przeprowadzający licytację wznowi niezwłocznie przetarg na sprzedawaną rzecz.

Jeżeli cena nabycia przewyższa sumę pięciu tysięcy złotych, nabywca powinien złożyć natychmiast jedną piątą część tej ceny, najmniej jednak pięć tysięcy złotych, resztę zaś do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci złożoną jedną piątą część, licytacja zaś uznana będzie za niedoszlą do skutku.

§ 11. Piąta część ceny, pobrana od nabywcy w myśl paragrafu poprzedzającego, użyta będzie w sposób, określony w art. 511, 548 i 671 § 1 kodeksu handlowego.

§ 12. Jeżeli nabywca towaru, sprzedawanego na podstawie art. 546 lub 554 kodeksu handlowego, uiści natychmiast po udzieleniu mu przybicia koszty sprzedaży i daniny publiczne, określone w art. 548 kodeksu handlowego, sprzedający może udzielić mu odroczenia zapłaty reszty zaofiarowanej ceny. W stosunku do osoby, na której rachunek dokonano sprzedaży, uważa się, że nabywca uiścił cenę w gotówkę.

§ 13. Nabywca, który zapłacił całą cenę lub który uzyskał odroczenie zapłaty według zasad § 12, powinien natychmiast odebrać rzecz nabytą.

§ 14. Organ, przeprowadzający licytację, sporządza z jej przebiegu protokół, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu licytacji;
- 2) imiona i nazwiska wierzyciela i dłużnika oraz osób, obecnych przy licytacji w charakterze urzędowym;
- 3) najwyższą cenę, zaofiarowaną za sprzedaną rzecz;
- 4) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;
- 5) wzmiankę, jaką sumę nabywca uiścił na poczet ceny;
- 6) wzmiankę o odroczeniu zapłaty ceny nabycia w przypadku, przewidzianym w § 12;
- 7) wnioski i oświadczenia obecnych;
- 8) wzmiankę o odczytaniu protokołu;
- 9) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;
- 10) podpis organu, który przeprowadził licytację.

Jeżeli nabywca nie uiści reszty ceny za nabytą rzecz w terminie, określonym w § 10 ust. 2, należy niezwłocznie po upływie tego terminu stwierdzić to przez odpowiednią wzmiankę na protokole licytacji; w podobny sposób należy zaznaczyć wpłacenie w przepisany termin reszty ceny nabycia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

511.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do §§ 5, 8, 55, 62, 65 — 69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do §§ 60 i 64 w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym.

Na podstawie art. LVII i LIX § 2 i 3 przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 503), art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64), art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) i art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879) zarządza się co następuje: